

ladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5. Langt mindre vil det være muligt at foretage en »lyntømning« – som den i dagbladet Politiken den 3. marts 1995 omtalte – af centrene, og der er ikke planer herom.

Det kan dog oplyses, at der allerede er indgået lejemål for ca. 1.200 pladser i satellitboliger. Det forventes, at der vil være en stigende tendens i etableringen af nye satellitboliger. Målsætningen om at skaffe satellitplads til de 4.000-5.000 bosniske krigsflygtninge, som har ytret ønske herom, påregnes således opfyldt over en periode. Det kan endvidere oplyses, at der vil blive bedre pladsforhold på centrene for de beboere, der fortsat vil opholde sig dér.

Som anført ved fremsættelsen af L 133 var begrundelsen for ændringen af § 3 a ved tilføjjelsen af et nyt stk. 3 at gøre det muligt – i det omfang det ikke vil være muligt at skaffe de bosniske krigsflygtninge anden bolig i takt med, at de får opholdstilladelse – at lade de pågældende blive boende i centrene, indtil der er skaffet dem anden varig bolig. Dette behov er fortsat påtrængende. Der er således ikke sket en sådan ændring i forudsætningerne for forslaget fremsættelse, at der er grundlag for at lade forslaget bortfalde.

Vedrørende den del af lovforslaget, som indebærer, at selve § 3 a-proceduren bevares indtil en ny revision i folketingsåret 1996-97, kan som i bemærkningerne til L 133 anføres to forhold. Dels forestår der et omfattende arbejde med at erstatte eksisterende dårlig og/eller dyr centerkapacitet med bedre og billigere indkvartering – i første række i form af flygtningelandsbyer, og dels finder regeringen – særlig henset til den usikre situation i Bosnien-Hercegovina og omliggende områder – at der i yderligere en periode fremover er behov for et planlægningsberedskab som § 3 a, der på kort tid kan imødekomme fornyede behov for hurtig etablering af indkvarteringssteder.«

Spm. nr. S 1104

Til justitsministeren (6/3 95) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorledes man vil forbedre borgernes retssikkerhed over for indgreb fra sæmmyndigheder, der med hjemmel i særlovgivningen uden retskendelse og som led i

almindelig kontrolvirksomhed har fri adgang til private erhvervsvirksomheder og private hjem?«

Begrundelse

Det er en helt uacceptabel underminering af grundloven, at der i mere end hundrede love og bekendtgørelser er fri adgang for sæmmyndighederne til privat område, ligesom der savnes regler for disse sæmmyndigheders magtudøvelse, som det er kendt fra strafferetsplejens regler, der nøje fastlægger politiets beføjelser.

Svar (13/3 95)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Spørgsmålet om forvaltningsmyndighedernes anvendelse af kontrolundersøgelser uden retskendelse blev indgående behandlet i betænkning nr. 1039/1985 om tvangsindgreb uden for strafferetsplejen. Udvalget havde professor, dr.jur. Bent Christensen som formand.

Udvalget anfører bl.a. (bet. s. 129) at der er tale om en særdeles omfattende lovgivning, der regulerer en lang række ofte meget forskelligartede forhold inden for samfundslivet. Udvalget henledte bl.a. opmærksomheden på, at det i forbindelse med ny og ændret lovgivning bør vurderes, om de beføjelser, der ønskes tillagt myndighederne, er nødvendige.

Udvalget overvejede samtidig spørgsmålet om forudgående retskendelse. Udvalget fandt, at spørgsmålet om, hvorvidt retskendelse bør indhentes, retspolitisk hænger nøje sammen med spørgsmålet om, hvad domstolene kan efterprøve. Sagt på en anden måde hænger værdien af et krav om retskendelse sammen med beskrivelsen af de retsstiftende kendsgerninger (retsfaktum), der skal være opfyldt, for at indgrebet kan foretages, jf. bet. s. 133.

De pågældende love indeholder i almindelighed ikke nogen nærmere beskrivelse af, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at indgrebet kan foretages. Dette er ifølge udvalget ikke unaturligt. Langt de fleste indgreb er begrundet i kontrollensynet, ofte stikprøvekontrol. Det er netop det stikprøvemæssige – og dermed uforudsigeligheden – der giver ordningen værdi, jf. bet. s. 137. Herefter anføres:

»På denne baggrund kan retsfaktumbeskrivelsen i disse tilfælde vanskeligt være præcis.